

Č. 1362.

Pozemková reforma: * Zamítl-li stát. poz. úřad žádost za vyloučení objektů ze záboru podle § 3 a) zák. zábor., nevyžádav si souhlasu svého správního výboru, jest v tom vada řízení, pro kterou — byla-li stranou včas vytýkána — dlužno nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o spr. s.

(Nález ze dne 15. května 1922 č. 5948.)

Věc: Robert, Ervín a Otto M. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze stran vyloučení cukrovaru ze záboru.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení

Důvody: Žádost st-lů, aby dle § 3 a) zábor. zák. byl ze záboru vyloučen cukrovar č. — v R., a mlýny č. — a — v R., byla nař. rozhodnutím žal. úřadu zamítnuta s odůvodněním, že se jí nedostává všech zákonných požadavků § 3 zábor. zák., cukrovar slouží hospodaření na zabraném velkostatku, který pěstuje na 40 proc. půdy řepu, mlýny slouží curovaru a nejde proto o objekty hospodářsky samostatné.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí u nss podaná vytýká řízení vady, poněvadž o žádosti st-lů rozhodl žal. úřad a nikoli jeho správní výbor a poněvadž vyšetřené skutečnosti zjištěny byly bez účasti st-lů. Nezákonnost vidí stížnost v tom, že nebyly cukrovar a mlýny vyloučeny, ač podmínky § 3 a) zák. zábor. jsou dány, poněvadž jde o objekty právně i hospodářsky samostatné, jež neslouží hospodaření na zabraných nemovitostech.

Nss shledal první z námitek důvodnou.

Dle § 11 č. 1 zák. ze dne 11. června 1919 č. 330 sb. z. a n. jest nutný souhlas správního výboru žal. úřadu, jde-li o rozhodování o tom, které objekty jsou ze záboru dle § 3 zábor. zák. vyloučeny. Toto ustanovení je normou upravující řízení, jak vysloveno již ve zdejším nálezu ze dne 7. září 1921 č. 11.128 (Boh. č. 931).

O žádosti st-lů za vyloučení objektů dle § 3 a) zábor. zák. rozhodl pouze žal. úřad. To tvrdí stížnost a tvrzení její nebylo popřeno žal. úřadem, který odvodního spisu nepodal, a jest ostatně potvrzeno i obsahem administrativních spisů, dle nichž se ve věci té nestalo žádné usnesení správního výboru žal. úřadu. V tom, že proti předpisu § 11 č. 1 zákona ze dne 11. června 1919 č. 330 sb. z. a n. bylo nař. rozhodnutí vydáno bez souhlasu správního výboru žal. úřadu, spočívá však podstatná vada řízení, poněvadž podstatná forma řízení zákonem ze dne 11. června 1919 č. 330 sb. z. a n. v § 11 č. 1 stanovená byla porušena, a muselo proto nař. rozhodnutí již proto býti zrušeno dle § 6 zák. o ss, aniž bylo možno zabývatí se již nyní ostatními výtkami stížnosti.

Č. 1363.

Policejní právo trestní: * Když odvolací stolice trestní shledala čin trestný nikoliv jen v onom skutku, pro který vinníka odsoudila stolice prvá, nýbrž ve skutku tomto a ve skutku dalším, ať již stolice odvolací viděla v činnosti vinníkově kumulaci dvou deliktů či považovala